

Megint tanú

Megint. Már megint. Nem baj. Változnak az idők, az idők átalakulnak, de az ember marad, nem változik, olyan állandó, akár egy sorssténnyező. Rajta lehet lemérni a kisebb és nagyobb történelmi eseményeket. Egy olyan emberen, mint Pelikán József, aki nem ért semmit. Az elmúlt rendszer is kénye-kedve szerint marionettezett vele, és a mostani is. És mintha az eszközök sem változtak volna, csak mindent máshogy hívnak, minden másnak van alcázva. A tanú megint végigéli azt, amihez semmi köze, kaskai homályon át dereng a külvilág, néha megmutatja a fényeit, villog, csillog, bebet, és aztán megszedi a skalpját.

Elég nehéz így ennél a filmnél különválasztani, hogy milyen fokon mutatja az elmúlt néhány év valódiságát, hogy mennyire ilyen lett az itteni élet, és mi benne a más, az az abszurd, ami a szórakoztatásunkat szolgálja. Mert megvan ugye benne minden kellék, ami az itteni vadkapitalizmust jellemzi – hadd ne soroljam fel. Másrészt viszont nehéz ezen szórakozni, nehéz ezt csak úgy nézni, mint egy játékfilmet, mert az abszurd is a mi bőrünkre megy; bár volt ez már így, hogy szemberöhlögtük saját csacsiságunkat, és próbáltuk valahogy elhiteni magunkkal, hogy azért az élet egészen más. Dehogy más, csak láthatatlanabb, központosatlan, lassabb, és nem vesszük benne észre azt, amit egy filmsűrítő megmutat belőle.

Néha azt hittem, hogy unalmas a film. De hát állíthatom-e az unalmat kritikai eszközül? Valószínűleg nem. Az unalom az rám vonatkozik, az én unalmamra, és nem a filmre, ami itt játszódik nekem, azokat a helyzeteket mutatja fel, amik majd kiverik a szemünket, csak hát a közelség még nem ad értelmet nekik – nem látni a fától a fűszert.

A film rendezőjének, Bacsó Péternek van egy olyan alaptónusa, amellyel az abszurdhoz közelít, és akkor minket ez szórakoztat. Szórakoztat. Pedig kevés esendőbb műfaj van az abszurdnál. És mégis, megint szórakoztat.

Nem nehéz észrevenni a filmből is, hogy valami el van veszve rendesen, úgy történelmileg és agyilag. Érthetetlen, ami és ahogyan zajlik. Mindenki nyomul, csak a Pelikán nem. A Pelikán nézi a nyomulást. De hát hová nyomulnak oly' sebtiben, kedves tölgyeim és nyulaim? Mert hát annyi minden mást lehet még csinálni a nyomulás helyett, bár nem hiszem naivan, hogy ez bárkú is érdekelné. Aki nem nyomulós, az nem nyomul. Aki meg nyomulós, az nyomulni fog, ha kefe kezét eszik is. De hát ennek is ugyanaz az útja: a sok eszme közt a föld alá.

Podmaniczky Szilárd

■ **Professzor úr, ön bő négy esztendővel ezelőtt, az egyetemi tanszék létrehozásakor került az intézmény élére. Nyilvánvaló azonban, hogy a gyógyítás és az oktatás feltételeinek zavartalan biztosítása az elmúlt évek alatt sem lehetett igazán könnyű – kezdtük a beszélgetést a deszki kórház orvos-igazgatójával, dr. Kraszkó Pállal.**

– Valóban, hiszen 1989 óta sokkal igényesebben kell megfogalmazni feladatainkat, mint egy átlagos megyei kórháznak. Már az induláskor felmértük a helyi adottságokat, és a működési-fejlesztési stratégiát ez alapján határoztuk meg. Magam fontos teendők tartottam a szoftver, a szűrkeállomány átszervezését, mivel zömében olyan szakembereket „örökölttem”, akik napi munkájukat ugyan elvégezték, de nem voltak igazán ösztönözve a magas szakmai képzésre. Márpedig az egyetemi feladatok ellátása enélkül aligha képzelhető el. Mára olyan új generáció lépett be, amelynek tagjai legalább két szakvizsgával és természetesen nyelvvizsgával is rendelkeznek.

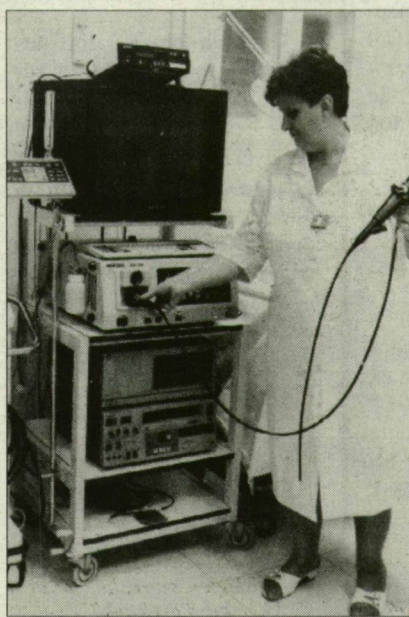
■ **A színvonalas, eredményes orvosi munkához azonban szükséges a tárgyi feltételek biztosítása. Adottak voltak-e ezek az igények szerinti mértékben?**

– Nem. Ki kellett építeni a korszerű tudógyógyászat három alappilléreit: a röntgen, a légzésfunkciós, valamint az endoszkópos diagnosztikát. Ezen – négy évvel ezelőtt eltervezett – infrastruktúra kialakítása most áll befejezés előtt.

■ **A Csongrád megyei közgyűlés finanszírozta mindent?**

– Részben igen. A tüdőgon-
dozót, intézményünk szegedi

■ A deszki kórháznak sem könnyű Szívügy-e a szívügy?

A laboratóriumi dolgozók is precíz munkával próbálják elősegíteni a gyógyítást. (Fotó: Hárs László)

ambulanciáját a megyei önkormányzat támogatásával csaknem újjáépítettük. A röntgenrekonstrukció, amelyhez szintén komoly segítséget nyújtott a megye, folyamatban van, most várjuk a modern röntgenberendezések telepítését. Az említett másik két bázis kiépítése viszont többnyire önerőből történt.

■ **Ilyen szerencsés a pénzügyi helyzetük?**

– Szó sincs róla, de korábban elkövettünk egy nagy hibát: örültünk, és nyilvánosságra hoztuk gazdálkodásunk eredményeit, valamint az ágy-számszökkentés sikerességét, amelyet egyébként még akkor hajtottunk végre, amikor ezért a tb támogatást adott. Ebből

viszont a közgyűlés egészségügyi bizottsága arra következtetett, hogy Deszknak van pénze, a többiek pedig szegények. Így egyre kevesebb segítséget kaptunk. Ezért rendkívüli nehézségek árán tudtuk valóra váltani elképzeléseinket.

■ **Ugyanakkor azt hiszem, nem vitatható, hogy a szentesi és a makói kórházban történt beruházások, csakúgy, mint a műszerfejlesztések, indokoltak voltak.**

– Természetesen. Azaz a betegek jobb ellátása érdekében minden megyei kórházban lennie kellene például színes dopplerechokardiográfiának. Ha ez anyagi okok miatt nem biztosítható, akkor viszont – a logika törvényei szerint – elsősorban a daganatos és szívbetegségek gyógyítására szakosodott intézetet kellett volna hatékony berendezésekkel ellátni. Nekünk mentővel kell elszállítanunk a betegeket, többek között a CT- és egyéb vizsgálatokra is.

■ **Ön szerint mivel magyarázható ez a hátrányos megkülönböztetés?**

– Kizárólag politikai érdekérvényesítéssel. A korábbi

közgyűlés egészségügyi bizottságának tagjai ugyanis nem tudtak vagy nem akartak felülemelkedni saját érdekeiken. Eredményt akartak felmutatni. A bizottság elnöke szentesiként érdekelt volt, a makói képviselők pedig politikailag jól lobbiztak, így az osztozkodásból mi – értelemszerűen – szinte kiszorultunk. Hiszen értünk nem volt, aki szót emeljen. Így kerülhetett sor arra, hogy '94-ben míg Szentes 260, Makó pedig 160 milliót fordíthatott – az előzetes tervek szerint – beruházásokra, addig nekünk csupán 50 milliót szavazott meg a testület, és azt is akkor kaptunk volna meg, ha elkészül a konyha, amit azonban november 1-je helyett várhatóan az idén júniusban adnak át. Am még ennél is nagyobb fájdalomunk volt, hogy '93-ban a 68 milliós műszerfejlesztési keretből a deszki kórház mindössze 1,5 millióval részesült.

■ **Lát-e esélyt arra, hogy az elmondottak ne ismétlődjenek meg ezen választási ciklusban?**

– Pillanatnyilag egy vákuum van a szakmai koncepciók és a hozzá rendelt anyagi eszközök összekapcsolásában, ugyanis az önkormányzatnak nincs professzionista szakembergárdája, de neki kell dönteni, kinek mire, mennyi pénzt ad. Ezért jónak tartanám, ha egy-egy nagy horderejű döntés előtt független szakértők véleményét is kikérnék.

N. Rácz Judit

■ Rajk szerint

Nem süllyed a koalíció hajója

Tegnap délután Szegeden, a Sajtóházban tájékoztatót tartottak a szabaddemokraták, amelyen Rajk László a párt országos tanácsának tagja, országgyűlési képviselő a koalíció fél éves tevékenységét értékelte.

Bár az utóbbi hetekben a szocialista-szdsz-es kormányhajó viharos vizeken evezett, mégsem kell az elsüllyedéstől tartanunk – fejtette ki Rajk

László. Az országban politikai nyugalom tapasztalható. A koalíció működését inkább az MSZP-n belüli viták kérdőjelezték meg. A szabaddemokraták készek közvetíteni, hogy a szocialisták rendezzék sorai-
kat.

A pénzügyminiszter lemondását követően megfogalmazódott: leírható-e a Békesi-program? Az utód, valamint a jegy-

Fotó: Révész Róbert

bank elnökének jelölt személy nevének megismerését követően bizakodásra adnak okot a Horn-kormány törekvései az

SZDSZ számára is. A program olyan, hogy arra lehet alapozni – mondotta Rajk.

V. F. S.

■ **Eltűnt ebek.** Sebők Irén (472-493) keresi két és fél éves, Lord névre hallgató németjuhász kan kutáját. Németh Ildikó (361-706) Dorozsmáról telefonált, s kéri kölyök puli kutájának megtalálóját, értesítse őt. A 315-296-os szám tulajdonosa jutalom ellenében kedves emléket, egy ezüstszőrke, fehér köves fülbevalót keres, mely a Csillag tér és a Hétvezér utca között veszett el.

■ **Kábeltévé.** Olvasónk a Bartók térről a kábeltévére panaszkodott, mondván, hogy kiküldték a számlát, a magyar adások vétele pedig sokkal rosszabb lett. Telefonálónk visszaküldte a csekkeket.

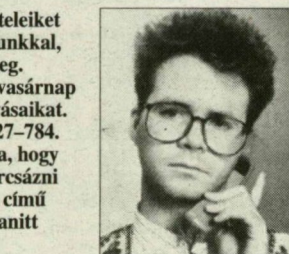
■ **Vízügy.** A Szécsi utcából köszönik a Magyar Vízügyi Kivitelezési Kft.-nek, hogy a rossz idő ellenére is becsülettel elvégezték a munkájukat.

CSÖRÖG A WESTEL

Közérdekű problémáikat, észrevételeiket ezen a héten ügyeletes munkatársunkkal, Arató Lászlóval oszthatják meg. Munkanapokon 8 és 10 óra között, vasárnap pedig 14 órától 15 óráig várjuk hívásaikat. Rádiótelefonunk száma: 06-60-327-784. Felhívjuk olvasóink figyelmét arra, hogy Szegedről is mindegyik számot tárcsázni kell. Ha ötletük van Fekete pont című rovatunk számára, kérjük, ugyanitt tudassák velünk.

■ **Gödörben.** Kádárné arra a veszélyre hívta fel a figyelmet, amelyet az ÖMV-ben-zinkutnál tapasztalt a Makósházi körúton. A bicikliúton egy méterrel belül két nagy mélyedés van, melyek emberre, kerékpárra egyaránt

veszélyesek. Ugyanakkor elmondta, hogy az autósok gyakran ott mennek be, ahol ki kellene jönni.
■ **Elemek.** Írtunk arról, hogy egyik olvasónk használt elemet szeretne leadni. Az Odessza II-es iskolából je-

lentkezett Györkey László, aki elmondta, hogy az iskola tanulói egy akció keretében gyűjtik az elhasznált elemeket, hozzájuk nyugodtan lehet fordulni, illetve el is mennek a hulladékért.

■ **Hol az albérlő?** Csányi Jánosné a Fogarasi utcából keresi Beke Bélát (esetleg rokonait, ismerőseit), aki nála volt albérlő, de egyszer csak eltűnt, s otthagya holmijának egy részét.

■ **Sok a vízdíj.** Az Alsó-kökö sor 5. alól telefonált B. A.-né, aki sokallja a vízdíjat, hisz a lépcsőház lakóinak összesen 100 ezer forintot kéne fizetni.

■ **Akadály.** T. L. arról panaszkodott, hogy a Gábor Áron és a Csap utca kereszteződésében a sok parkoló autótól nem lehet közlekedni.

I HÍR - I KOMMENTÁR

Szan Franciszkó meg a többiek

A Fogyasztóvédelmi Főfelügyelőség szakemberei szerint a hazai fekete piacot az örmény és a grúz maffia uralja. A FVF osztályvezetője elmondta a csütörtöki Népszabadságban, hogy évente közel öt milliárd forinttal esik el a költségvetés a híradástechnikai cikkek fekete kereskedelme miatt. Ez az összeg a FVF becslései szerint három évvel ezelőtt még elérte a tízmilliárd forintot.

Láttam én már a piacon Panascanic, Suny és Videcon márkájú híradástechnikai eszközt, magnót, hifitornyt, lemezjátszót és videót. Apám például University San Franciszkó feliratú pólót vásárolt a minap. Kollégám – aki nemrégiben írt cikket a Cserepes sori piac áruválasztékáról – a világmárka Reebok sportcipő „originál, valódi és olcsó” hamisítványait lelte fel sétája során. Az írásából kiderült, hogy a szegedi KGST-piacon talán ebből van a legnagyobb választék. A különböző elnevezések legalábbis is ezt mutatják.

Van itt minden, mi látnak ingere. Kapható Rebok meg Reebuk meg Reebak meg Reobek meg Reabok meg Raabok, s ki tudja még, milyen fajta variáció létezik. A feketézők meg élnek, mint hal a vízben. Hogy mit „úsznak meg” a fekete kereskedelem vízében úszkáló hideg pillantású idegenek? A vámat, az adót, a becsületes kereskedelmi tevékenységgel együtt járó üzlethálózatot, illetve szervizrendszer költségeit, valamint a reklám- és egyéb kiadásokat. Na, kérem, ebből jön össze az ötmilliárd.

Sz. C. Sz.

KÖZÉLETI NAPLÓ

MA

JELÖLŐGYŰLÉS lesz Aigyon, a Faluházban 17 órától,

ahol részönkormányzati tagokat választanak.

AZ MDF SZÉKHÁZBAN (Római krt. 31.) 17 órától dr. Varga László jogi tanácsadást tart.